

dr hab. Renata Jackowiak, prof. ZUT

Poznań, 06.01.2025 r.

Wydział Architektury

Zachodniopomorski Uniwersytet Technologiczny

w Szczecinie

Recenzja w postępowaniu o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki, wszczętym za pośrednictwem Rady Doskonałości Naukowej przez Radę Naukową Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu na wniosek Pani dr Magdaleny Kleszyńskiej.

Podstawa prawna recenzji: Wskazanie osiągnięć, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt.2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021r. poz.478 z późniejszymi zmianami).

Zleceniodawca recenzji: Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu (pismo z dnia 21.10.2024 roku informujące o wyznaczeniu mnie na recenzentkę przez Uczelnianą Radę ds. Nauki i Jakości Kształcenia Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu do komisji habilitacyjnej w celu oceny osiągnięć Pani dr Magdaleny Kleszyńskiej).

Dokumentacja

Przedstawione dokumenty zostały przygotowane zgodnie z wymaganiami określonymi w Ustawie i umożliwiają ocenę dorobku Habilitantki. Do zlecenia została dołączona następująca dokumentacja w formie papierowej i elektronicznej:

1. Wniosek habilitacyjny.
2. Dwie publikacje które zawierają:
 - A. Pierwsza składa się z dwóch części: zawiera dane habilitantki, kopie dyplomu potwierdzającego stopień doktora, omówienie osiągnięć artystycznych (2011-

2020), opis i dokumentację wskazanego dzieła habilitacyjnego *Mapy pamięci*. Druga zawiera informacje o wykazywaniu się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej oraz informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych oraz popularyzujących naukę lub sztukę. Publikacja kończy się bibliografią, spisem ilustracji oraz kopiami dokumentów potwierdzających wskazane osiągnięcia. Całość zawarta na 283 stronach.

- B. Druga składa się z trzech części: zawiera wykaz osiągnięć naukowych albo artystycznych, wykaz aktywności naukowej albo artystycznej, wykaz współpracy z otoczeniem społecznym i gospodarczym. Aktywności zrealizowane przed, w trakcie i po uzyskaniu stopnia doktora. Publikacja kończy się załącznikami potwierdzającymi powyższe osiągnięcia. Całość zawarta na 90 stronach.

3. Pendrive zawierający powyższe dokumenty w wersji elektronicznej.

Powyższa dokumentacja jest bardzo obszerna, opracowana w sposób przejrzysty, nie budzący żadnych zastrzeżeń (z wyjątkiem kilku literówek, np. na str. 9, str. 157, ...). Ustawienie szerokich marginesów, dobór fontu umożliwia szybki i łatwy dostęp do wybranego fragmentu pracy, reprodukcje i skany są czytelne. Wykonana zgodnie z prawidłami redagowania publikacji.

Dane Habilitantki

Pani Magdalena Kleszyńska studiowała w latach 2005-2010 na Wydziale Edukacji Artystycznej (obecnie: Edukacja Artystyczna i Kuratorstwo), na Uniwersytecie Artystycznym im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Dyplom zrealizowała w I Pracowni Rysunku, prof. Joanny Imielskiej, część teoretyczna została zrealizowana pod kierunkiem prof. ASP dr hab. Romana Kubickiego. Stopień doktora sztuki w dziedzinie: Sztuki Plastyczne, dyscyplinie artystycznej: Sztuki Piękne uzyskała w kwietniu 2017 roku (data wszczęcia przewodu doktorskiego: 11.06.2015); tytuł rozprawy: *Subiektywne rozważania o roli intuicji w*

tworzeniu rzeźby miękkiej (tkaniny unikatowej); promotorem był dr hab. Paweł Kiełpiński prof. UAP, promotorem pomocniczym był dr Rafał Kotwis ad..

W 2013 roku została zatrudniona na macierzystej uczelni, gdzie pracuje do chwili obecnej. Będąc kolejno: od 2013-2017 - asystentką w II Pracowni Malarstwa na Wydziale Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa, od 2017 - adiunktem w II Pracowni Malarstwa, Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa. Od 2017 pełni funkcję kierownika Uniwersytetu Artystycznego Trzeciego Wieku w Poznaniu (Uniwersytet Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu), natomiast od 2023 roku do chwili obecnej jest kierownikiem II Pracowni Malarstwa na Wydziale Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa. Habilitantka swoją twórczość artystyczną z zakresu tkaniny artystycznej/unikatowej łączy z praktyką dydaktyczną w macierzystej Uczelni. Artystka omawiając swoje osiągnięcia zgodnie z art. 219 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2021 r. poz. 478 z późn. zm.). podzieliła je na dwa okresy: lata 2011-2020, to okres poszukiwań i stopniowego krystalizowania się własnej stylistyki artystycznej i analizie twórczości znanych artystek: Magdaleny Abakanowicz, Anny Goebel, Kirsty Hall i Sheili Hicks. Lektury takich autorów jak John Berger, Mircea Eliade, Juan Eduardo Cirlo oraz Toko- Pa Turner, pomogły Habilitantce w określeniu i ugruntowaniu własnych poszukiwań. Mottem stało się kadrowanie obrazów dnia codziennego, budowa prac w oparciu o analizę kształtów, powtarzalność i cykliczność wydarzenia. Pojawiają się pierwsze cykle prac, i tak 2011 rok to: *Kamienie* (cztery gobeliny), 2012 rok *Kamienie* (osiem obiektów), *Czarne kamienie* oraz *Rdza* z przełomu 2012/13 roku oraz *Skała* wykonana w 2018 roku. Oczywiście, Pani doktor wskazała więcej prac, których realizacja z pewnością miała wpływ na dalszą twórczość. Wskazałam powyższe cykle ponieważ uważam, że są one załącznikiem autorskiej wypowiedzi, która po rozwinięciu skryształizowała się w drugim okresie twórczości, między rokiem 2020 a chwilą obecną. Kolorystyka, użyte materiały oraz technika i technologia opracowania są spójne z realizacją *Mapy Pamięci*.

W latach 2020-2023 twórczość Habilitantki realizowana jest podczas kolejnych rezydencji artystycznych w Portugalii (Guimarães, Bragança, Arraiolos), Czechach (Praga), Szwecji (Tomelilla) oraz w Szwajcarii (Sion), tam też upublicznia swoje prace. Jej głównym środkiem wypowiedzi pozostaje tkanina unikatowa, kolaże o zróżnicowanych formatach

wzbogacone aplikacjami, instalacje z cytatai form użytkowych. W swojej twórczości bada zależności pomiędzy upływem liniowym i cyklicznym czasu, który powiązany jest z pamięcią i miejscem. Te wartości zasygnalizowane są w pracach jako cytaty form użytkowych, przynależnych miejscu lub historii, osadzone w konkretnej przestrzeni, nawiązujące do rozmowy, opowieści przywiezionej z kolejnej rezydencji. Stały się znakiem rozpoznawczym w twórczości Habilitantki. Pani doktor jest artystką aktywną o czym świadczy długa lista udziałów w wystawach i konkursach. Jej badania przełożone na realizacje artystyczne zostały zgłoszone do licznych konkursów, gdzie zostały zauważone i docenione przez międzynarodowe jury. Zdobyły nagrody i wyróżnienia. Pani Magdalena Kleszyńska po otrzymaniu stopnia doktora została autorką trzech wystaw indywidualnych zagranicznych, brała udział w ponad czterdziestu wystawach zbiorowych międzynarodowych. Jest autorką i współautorką grantów, które pozwoliły jej zrealizować kolejne projekty krajowe i międzynarodowe. Ta aktywna postawa twórcza i organizacyjna czyni z niej artystkę rozpoznawalną w kraju i poza granicami.

Analiza Autoreferatu

Autoreferat składa się z dwóch części. Pierwsza część stanowi omówienie działań artystycznych z lat 2011-2020 - to okres obejmujący ukończenie studiów, oraz trzy lata po uzyskaniu stopnia doktora. Zawiera opis wraz z dokumentacją wskazanego osiągnięcia *Mapy pamięci* stanowiącego dzieło habilitacyjne. W drugiej części Habilitantka zamieściła informacje o wykazaniu się istotną aktywnością naukową lub artystyczną realizowaną w wielu uczelniach, instytucjach naukowych lub kulturalnych w szczególności zagranicznych. Następnie wskazała osiągnięcia dydaktyczne, organizację i działalność popularyzatorską. Powyższe opracowanie kończy się bibliografią, spisem ilustracji oraz kopiami dokumentów. Praca, jak wcześniej wspomniałam, jest opracowana starannie, zgodnie z prawidłami sztuki edytorskiej. Treść autoreferatu to syntetyczna wypowiedź charakteryzująca poszczególne etapy własnej twórczości, po wykrystalizowanie się własnej techniki artystycznej, która stała się cechą charakteryzującą dzieła Pani Magdaleny Kleszyńskiej. Tematem wiodącym jest czas, pamięć oraz archeologia miejsca i powiązany z tym temat mapowania przestrzeni, w sensie dosłownym. Przemieszczając się na kolejne rezydencje, odkrywając historie miejsc wzbogacone o narracje mieszkających tam osób, artystka tworzy kolaże, instalacje,

w których „cytuje” przedmioty codziennego użytku. Fragmenty aplikacji, materiałów miękkich, powiązanych kulturowo z kolejnym miejscem wtapia w zimną powierzchnię blachy, którą patynuje, nacina i tworząc tym samym matrycę do haftu. Powyższe czynności przekształcają optycznie zimną powierzchnię w miękką tkaninę. Niektóre z realizacji to obiekty, które mogą istnieć samoistnie lub też pogrupowane w dowolny sposób tworzą odmienne układy kompozycyjne. Ta obrana droga artystyczna uformowała i rozwinęła się na uczelni, która w swoich pracowniach gościła i ukształtowała kilka pokoleń mistrzów tkaniny. To z pewnością wyznaczyło sylwetkę artystyczną Pani Magdaleny Kleszyńskiej. Dopełnieniem jej aktywności artystycznej, którą wskazała i omówiła w sposób przystępny jest wieloletnia współpraca z prof. Mariuszem Krukiem, dr Anną Brandys oraz gronem osób powiązanych z macierzystą uczelnią. W tym gronie systematycznie organizuje warsztaty plastyczne, otwarte wykłady, wystawy o zasięgu regionalnym i krajowym. Pani doktor popularyzuje sztukę pracując w wydawnictwie Zeszytów Artystycznych ZA. Ten spory dorobek, został wskazany w Autoreferacie i w sposób przejrzysty szczegółowo udokumentowany opisanymi zdjęciami, skanami załączników w dobrej jakości. Wskazałam i omówiłam szerzej tylko niektóre fragmenty opracowania, ponieważ pozostałe informacje o osiągnięciach omówiłam w innych punktach.

Analiza wskazanego dzieła

Osiągnięcie artystyczne wskazane przez dr Magdalenę Kleszyńską jako dzieło aspirujące do spełnienia warunków postępowania habilitacyjnego, to projekt *Mapy pamięci*. Stanowi dorobek obejmujący prace z okresu od 2020 do 2023 roku, powstałe podczas wielokrotnych pobytów rezydencyjnych w Portugalii, Czechach, Szwecji i Szwajcarii, gdzie zostały upublicznione.

Projekt składa się z 13 odsłon, które zostały rzetelnie opisane i udokumentowane. Przedstawiony dorobek jest spójny stylistycznie. Autorka od lat pozostaje wierna chłodnej gamie kolorystycznej, która dopełniona szeroką gamą ciepłych odcieni umbry, sieny oraz bieli tworzy płaskie kompozycje i przestrzenne obiekty. Prace są dokumentacją czasu i miejsca, które zostały odnalezione i dopełnione opowieściami poznanymi w bezpośrednim kontakcie z napotkanymi tam osobami. Habilitantka wybiera znane jej od lat naturalne

materiały, które patynuje, farbuje. Operuje nimi w swobodny sposób obraną przez siebie techniką, wzbogacaną wraz z upływem czasu.

Analizując spory dorobek, pragnę wskazać instalację *Poza* z 2020 roku, która dla mnie stanowi zaczyn pozostałych prac. Motyw suszącej się odzieży w przestrzeni miejskiej towarzyszy każdemu turyście od zawsze. Obraz związany z południem Europy był motywem wykorzystywanym wielokrotnie w sztuce. Autorka 27 sztuk wytrawionych metalowych, sztywnych elementów umieściła je w przestrzeni galerii przywołując przestrzeń na zewnątrz. Przezierne wytrawione blachy, z których wycięto obrys ubrań, a powstałe formy zakomponowano kulisowo, sprawiają wrażenie ciężkich, mokrych połaci, jednak zostały umiejętnie wyeksponowane. Przywołują obrazy prac prof. Jana Berdyszaka *Powłoki*. Odpowiednio spatynowana blacha pojawiać się będzie w kolejnych pracach; pocięta będzie stanowić dopełnienie instalacji *Pokój* z 2021. W tym samym roku Habilitantka użyje jej jako podłoża do cyklu *Pomiędzy* składającego się z 25 kompozycji, których format przywołuje osobisty szkicownik (18 x 25 cm). Są to kolaże, wykonane z naturalnych materiałów tj. blachy, kalki, tektury falistej – materiałów o odmiennej fakturze, która dla mnie jest zapowiedzią wprowadzenia haftu o tym samym zapisie liniowym, oraz ciepłej kolorystyce nici. Odnajdę te wątki w kolejnej serii zrealizowanej w 2023 roku w Czechach, w pracy *Sukienka*, która składa się z czterech kompozycji o wymiarach 50 x 80 cm. Te realizacje wywołują we mnie wspomnienia rysunków krawieckich z żurnali, obrazów nakładających się licznych, różnorodnych linii wykroju. Autorka ten zabieg osiągnęła poprzez spatynowanie materiału, nagięcia i cięcia kalki, wprowadziła też cyfry i uzupełniła liniami przeplotu oraz haftem. Ten cykl w swej stylistyce jest bliski rzemiosłu krawieckiemu. Oglądając grafiki porównuję je do obrazu próbek materiału, które rozmieszcza wytrawny krawiec poszukując zestawień materii i dodatków. Ta stylistyka przechodzi płynnie w kolejną wypowiedź artystyczną zrealizowaną w 2023 roku, którą są *Mapy wspomnień*. Kolejna rezydencja wniosła nowe elementy do prac: haftowane układy swobodnie rozproszonych liter, fragmenty dat, uzupełnione motywami roślinnymi sylwetami zwierząt, zaakcentowane elementami kalki i polipropylenu nadają pracom charakter na pograniczu pamiętnika lub osobistego zielnika. Choć format 100 x 80 cm i 50 x 40 cm zaprzecza intymności, to zagęszczenie haftu nadaje kompozycjom cechy prywatnej korespondencji. Umiejętne zestawienie twardej spatynowanej blachy z miękkim haftem i sztucznym tworzywem zostało

przeprowadzone ze zjawstwem. Materiały dopełniają się wzajemnie tworząc jednolity obraz bez blików. Cykl *Pomiędzy wspomnieniami*, w którym Autorka uwypukliła linię haftu dzięki czemu stał się on bardziej mięsisty, wchodzi swoim rysunkiem na podłoże z lnu, tworząc nową jakość, którą odnalazłam też w pracy *Obrus* zrealizowanej podczas rezydencji w Szwajcarii. Ten sporych rozmiarów panel (350 x 90 cm) stanowi dla mnie podsumowanie wszystkich omówionych wcześniej prac, które uważam za spójne stylistycznie. Są one moim zdaniem „kamieniem milowym” w twórczości Pani Magdaleny Kleszyńskiej. Syntetyczny, podkreślony delikatnie ciepłymi akcentami kolorystycznymi przemawia swoją niejako podwójną strukturą, rysunkiem patyny naniesionym na metal i strukturą haftu, który kojarzy się z miękkim podłożem materiału. Tutaj poprzez umiejętną patynę może wprowadzić odbiorcę w błąd. Podobnie jak i w pozostałych realizacjach, odnalazłam w tej pracy wspomnianą wcześniej chłodną gamę kolorystyczną, wręcz skandynawską, zaakcentowaną nieznacznie gamą ugrów, umbry dopełnionej bielą. Ta tonacja przywołała na myśl fiński pejzaż. Realizację *Obrus* odczytałam również jako kadr ze świata fauny, mikrokosmosu dopełniony hasłami, nasuwa mi na myśl autorską pocztówkę. Może są to zgromadzone osobiste powidoki, które zostały misternie naniesione na sporą powierzchnię metalu tworząc rodzaj mapy? Mnie zaintrygowała praca włożona w każdy centymetr tej realizacji, to clou poszukiwań Habilitantki.

Na koniec pragnę wspomnieć o tryptyku *Dywany*. Ta sporych rozmiarów realizacja (130 x 90 cm, 135 x 90 cm, 210 x 55 cm), która jest bardzo syntetyczna, z umieszczonymi fragmentami dekoru w technice haftu na przeziernym materiale. Daje to sporo możliwości eksponowania pracy przy np. zmianie kąta oświetlenia. Użycie tej techniki jako matrycy może wzbogacić z pewnością kolejne realizacje. Syntetyczna forma, która znalazła swoje uzasadnienie w kolejnej historii związanej z kolejną rezydencją, tym razem w Portugalii, odbiega stylistycznie od pozostałych koncepcji, ale osobiście odbieram go jako zaczyn do kolejnych działań. Dla mnie powyższe realizacje są wystarczające do wskazania dzieła habilitacyjnego, ale przecież są jeszcze pozostałe cykle prac: *Ukryte*, *Buty*, *Sukienki*, *Łóżka*, *Koc*, *Włosy/Rzeka*, to instalacje zbudowane z przedmiotów użytkowych naznaczonych upływem czasu, zacytowane w kolejnych cyklach tworzą również kolejną opowieść. Wpisują się w *Mapy pamięci*, ale takich realizacji było już sporo, poczynawszy od butów Van Gogha, form przestrzennych – tkanin unikatowych z czasów świetności Biennale w Lozannie,

realizacji artystki Zofii Butrymowicz. Dlatego myślę, że czasem lepiej jest wskazać mniej prac – jeżeli są wartościowe to się obronią, ale to jest oczywiście tylko moje odczucie.

Reasumując, opis wraz z dokumentacją wskazanego dzieła artystycznego został umieszczony w tomie A na stronach 81-197. **Mapy pamięci** to obszerne dzieło, które zostało starannie przygotowane, opisane w przystępny sposób, udokumentowane bardzo dobrej jakości materiałem ilustracyjnym, który został prawidłowo podpisany. Każdy cykl prac poprzedzony został swobodnym wywodem Habilitantki, która w syntetyczny sposób nakreśliła założenia, jakimi się kierowała realizując prace: opisała kolejne etapy procesu twórczego od koncepcji po prezentację. Wywody i wnioski poparte zostały lekturami, które w trafny sposób podbudowują koncepcje i realizację prac Pani Magdaleny Kleszczyńskiej.

Dorobek artystyczny

Habilitantka po uzyskaniu tytułu doktora sztuki w 2017 r., zrealizowała trzy wystawy indywidualne zagraniczne, na których upubliczniła prace z cyklu *Mapy pamięci*.

2021

BEYOND, BETWEEN, HERE AND THERE, Centro de Arte Contemporânea Graça Morais, Braganca, Portugalia;

2023

Maps of Memories, Pragovka Gallery, Praga, Republika Czeska;

Maps of Memories, Station, Tomelilla Municipality, Tomelilla Szwecja.

Brała udział w 42 wystawach międzynarodowych i międzynarodowych, krajowych:

2017

9. Międzynarodowe Biennale Tkaniny Lnianej Z KROSNA DO KROSNA;

The 8th International Biennial Exhibition of Contemporary Mini Textile Art Scythia;

The 27th International Exhibition of Contemporary Textile Art Borderline;

International exhibition of minitextiles Treasure Island;

Nagroda: The International Masters Guild Awards;

The Project Exhibition of the Geumgang Nature Art Biennale.

2018

20th International Minitextile exhibition CELEBRATION, Słowacja;
International exhibition of minitextiles Treasure Island;
V International Textile and Fiber Art Symposium, Łotwa;
4th edition of the Biennial of Contemporary Textile Art , Contextile 2018, (In) Organic.

2019

11th AMATERAS Annual Paper Art Exhibition;
II Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu Przekroje / Wątki / Raporty;
The 27th International Exhibition of Contemporary Textile Art., Włochy.

2020

2-nd International Triennial of mini-textile Treasure Island. City;
Nagroda: 3D objects / trzecie miejsce;
CONTEXTILE 2020, 5th edition of Contemporary Textile Art Biennial, Places of Memory, Portugalia.

2021

Valcellina Award 11th edition – We(h)ave, Włochy;
Tramanda, Young Fiber Contest 5, Włochy.

2022

12. Baltic Mini Textile Gdynia 2022, Polska;
International Textile Art Biennial 2022, Belgia.

2023

MINI TEXTILE ART EXHIBITION VOYAGE 2023, Finlandia;
7th International Riga Textile and Fibre Art Triennial Tradition and Innovation, Łotwa;
BULGARIAN TRIENNIAL OF MINI TEXTILE CONNECTING, Bługaria.

Powyższe wybrane przeze mnie wystawy to przeglądy cykliczne: biennale, triennale, prestiżowe konkursy. To ważne wydarzenia w kalendarzu każdego artysty, których podsumowaniem jest udział w wystawach prezentowanych w sposób profesjonalny w galeriach, które cieszą się sporym zainteresowaniem. Są one również udokumentowane w prestiżowych wydawnictwach o zasięgu międzynarodowym. Oprócz samego uczestnictwa w tych wydarzeniach Pani Małgorzata Kleszczyńska w 2018 roku uzyskała nominację do

nagrody na 9. Międzynarodowe Biennale Tkaniny Lnianej Z KROSNA DO KROSNA. Zdobyła nagrodę The International Masters Guild Awards w International exhibition of minitextiles Treasure Island, na II Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu Przekroje/ Wątki/Raporty przyznano jej Wyróżnienie Jury, na 2-nd International Triennial of mini-textile Treasure Island zajęła trzecie miejsce, na 12. Baltic Mini Textile w Gdynia 2022 przyznano jej Nagrodę Marszałka Województwa Pomorskiego. Powyższa aktywność artystyczna świadczy o sporym zaangażowaniu w popularyzowanie dyscypliny i chęć dzielenia się wynikami własnych badań, wnosząc tym samym kwant novum w prezentowanej dyscyplinie.

Analizując powyższy dorobek artystyczny z uznaniem przeglądałam kolejne strony starannie przygotowanej dokumentacji, która w sposób czytelny i estetyczny a zarazem wyczerpujący potwierdzała działalność wystawienniczą Habilitantki.

Dorobek dydaktyczny i organizacyjny

Działalność dydaktyczna Pani doktor związana jest z macierzystą Uczelnią, na której pracuje od 2013 roku, początkowo jako asystent w II Pracowni Malarstwa na Wydziale Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa a po uzyskaniu stopnia doktora od 2017 roku na stanowisku adiunkta. Od 2023 roku pełni funkcję kierownika tejże pracowni oraz kierownika Uniwersytetu Artystycznego Trzeciego Wieku w Poznaniu. Pani doktor w 2022 roku sporządziła dwie recenzje prac dyplomowych artystycznych (brak informacji, licencjat, magisterka?), w latach 2022-2023 była recenzentką trzech prac licencjackich i pięciu magisterskich oraz promotorką jednej pracy licencjackiej. W okresie od 2017 do 2020 roku systematycznie współorganizowała z prof. Mariuszem Krukiem otwarte wykłady dla studentów UAP, poruszające obszary psychologii, kulturoznawstwa i sztuk plastycznych. Przy współpracy z wykładowcami Uniwersytetu Adama Mickiewicza prowadziła liczne debaty i panele dyskusyjne o charakterze otwartym. Z pewnością sporym atutem Habilitantki jest jej duża mobilność międzynarodowa powiązana z organizacją i prowadzeniem licznych warsztatów artystycznych w Czechach (Wydział Pedagogiczny Uniwersytetu w Ostrawie), w Szwecji (Brinkehem Retirement Home Dance Memory Maps, Brösarp, Workshop Culture School Together at the table, Tomelilla, Folk High School Together at the table, Tomelilla) oraz w Szwajcarii (Traces of Memory Ferme Asile Centre Artistique et Culturel, Sion).

Ukoronowaniem jej działalności dydaktycznej było otrzymanie w 2021 roku medalu Edukacji Narodowej za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania. Prowadzone przez Habilitantkę zajęcia w kraju i za granicą, na których kształtowana była wrażliwość twórcza adeptów, podbudowana wiedzą praktyczną Pani Magdaleny Kleszyńskiej, to bez wątpienia cenne wartości, które w pełni zaowocowały ciekawymi realizacjami. Szkoda tylko, że nie zostało to zilustrowane. Wymienione osiągnięcia (warsztaty plastyczne) są dobrze udokumentowane, ale ograniczają się do plakatów lub informacji opisowej. Myślę, że korelowały z pracą dydaktyczną na Uczelni, która pozostaje w bezpośredniej relacji z działalnością organizacyjną, przenikając się wzajemnie i przynosząc sporo wartościowych przedsięwzięć. Warto w tym miejscu wymienić organizację Pleneru Rysunkowo-Malarskiego dla Uczestników zajęć prowadzonych w ramach Uniwersytetu Artystycznego Trzeciego Wieku w Poznaniu, przygotowanie i prowadzenie międzynarodowych warsztatów w ramach Drzwi Otwartych na Uniwersytecie Artystyczny im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu, INTERPRETACJA TEKSTU. KOLAŻ. Na pograniczu rysunku i malarstwa, prowadzenie warsztatów artystycznych Makrama oraz Kolaż w ramach 28. Pol'and'Rock Festival, na lotnisku Czaplinek – Broczyno dla Fundacji Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. Habilitantka w 2021 roku była członkiem jury w konkursie o charakterze międzynarodowym na III Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu, w 2024 roku została członkiem Rady Programowej zespołu V. Biennale Tkaniny Artystycznej w Poznaniu. Od 2024 pełni funkcję zastępcy redaktora naczelnego w redakcji czasopisma naukowego *Zeszyty Artystyczne*, wydawanego przez Wydział Edukacji Artystycznej i Kuratorstwa Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu. Ponieważ obszerny dorobek organizacyjny przenika się z pracą dydaktyczną oraz artystyczną omówiłam je razem. Zdobycie grantu, organizacja zajęć o zasięgu krajowym lub międzynarodowym, przeprowadzenie warsztatów, upublicznienie ich wyników wymaga sporego wysiłku, umiejętności organizacyjnych, które podbudowane merytoryczną opieką dają efekty, które wskazała Pani Magdalena Kleszczyńska. Analizując te wszystkie osiągnięcia stwierdzam, że powyższe działania kreślą postać osoby konsekwentnej, działającej w sposób systematyczny, która promując sztukę chce i potrafi dotrzeć do kolejnych odbiorców.

Konkluzja

Zapoznałam się uważnie ze starannie przygotowaną dokumentacją postępowania habilitacyjnego, które w wyczerpujący i czytelny sposób udokumentowało systematyczną pracę badawczą Habilitantki. Wzięłam również pod uwagę ponadprzeciętną aktywność międzynarodową, która przyczyniła się do ewolucji twórczej Pani Magdaleny Kleszyńskiej i umożliwiła jej pogłębienie badań, ich upublicznianie i zdobycie nagród. Uwzględniłam także pracę dydaktyczną, działalność publicystyczną i wyróżniającą się działalność organizacyjną dopełnioną współpracą z otoczeniem. Po analizie powyższych osiągnięć i dokonań oraz samego dzieła habilitacyjnego stwierdzam, że powyższe osiągnięcia dr Magdaleny Kleszyńskiej stanowią znaczący wkład w rozwój dziedziny sztuki w Dyscyplinie Sztuki Plastyczne i Konserwacja Dzieł Sztuki. Praca, zgodnie z art. 219 ust.1, pkt. 2 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce z 2018 r. z późniejszymi zmianami (DZ.U.2023 poz.742), spełnia wymagania stawiane rozprawom habilitacyjnym. W związku z tym wnioskuję do Rady Dyscypliny Uniwersytetu Artystycznego im. Magdaleny Abakanowicz w Poznaniu o nadanie dr Magdalenie Kleszyńskiej stopnia doktora habilitowanego w dyscyplinie sztuki plastyczne i konserwacja dzieł sztuki.

Renata Jodkowiak